

Poštni Glasnik

Glasiło Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik VIII.

V Ljubljani, dne 11. novembra 1928.

32. številka.

Boj proti draginji v Ljubljani.

Zveza državnih nameščencev za Slovenijo je sklicala dne 30. oktobra t. l. v veliki dvorani hotela Union v Ljubljani protestni shod proti draginji in nevzdržnim razmeram na ljubljanskem živilskem trgu. Državnega uradnika je težko pripraviti do tega, da svojo revščino in nezadovoljstvo javno pokaže na shodih in obhodi. Da je bila vzlic temu dvorana polna zborovalcev, morda niti ne velja toliko protestu proti draginji, kakor enodušni ogorčenosti proti organu mestnega tržnega nadzorstva, ki se je v svoji, za velikega župana pripravljeni spomenici, povzpeli do gorostasne trditve, da **uradniki zato tako težko žive, ker pijančujejo, posedajo vedno po gostilnah, gospodarijo in gospodinjijo preko svojih razmer ter ker delajo drage nedeljske izlete v bližnjo in daljnjo okolico.**

To je škandal brez primere! Takih grobih žalitev že kmalu ni bil deležen državni nameščenec, kakor so prišle ravno od strani javnega organa mestnega magistrata v Ljubljani. Zato je po več letih zopet dvignilo mrtvega in že apatičnega ljubljanskega nameščena, da je napolnil Unionsko dvorano, z zanimanjem in ogorčenimi medkljici spremljal poročila predsednika in tajnika Zveze gg. Paternostra in Bekša, kakor tudi izvajanja gg. Raiča, Bišofa, Beguša, Zupara in Somraka ter končno soglasno sprejel naslednjo resolucijo:

Na protestnem shodu dne 30. oktobra 1928 v Ljubljani zbrani aktivni in upokojeni državni nameščenci, privatni nastavljeni, delavci in invalidi — brez razlike politične pripadnosti — skratka vsi oni, ki žive ob dnevnih plačah in ki reprezentirajo **glavni del ljubljanskih konsumentov**, so sprejeli sledečo

RESOLUCIJO:

Na podlagi statistično utemeljenih referatov, ki so jih podali posamezni poročevalci, ugotavlja današnji shod, da je Ljubljana bodisi glede živilskih bodisi glede drugih življenjskih potrebščin **eno izmed najdražjih mest v naši državi**. Današnji shod enodušno odklanja vsako nasprotno trditev, ki se naslanja samo na **enostranske informacije** in ki ji je v glavnem namen, **ohraniti** sedanje nevzdržno stanje ter prikazati življenjske pogoje konsumentov v čisto drugačni luči kakor v resnici obstojajo.

Današnji shod

ugotavlja:

1.) da je nadzorstvo na ljubljanskem živilskem trgu **docela neurejeno**, nesmotreno in usmerjeno v pravcu, ki hoče v glavnem ščititi interese producentov. To dejstvo je pripisovati neskladnemu razmerju, ki vlada med organi tega nadzorstva in med zalagatelji živilskega trga. Javna tajnost je, da tržni nadzornik na način, ki se absolutno ne sklada z njegovim službenim položajem, bodisi posredno ali neposredno obratuje z živilji, kar mora že samo po sebi docela izključevati njegovo objektivnost v presoji dejanskega položaja na ljubljanskem živilskem trgu. Nič manj neznano mi, da se radi sorodstvenega razmerja, ki veže tega ali onega

tržnega organa s to ali drugo prekupevalko živil, vrši nadzorstvena služba povsem **pristransko** in da daje ta služba v javnosti samo videz **formalnega** vzdrževanja reda. Takšne odnose je pripisovati deloma tudi posebnim, samo za organe tržnega nadzorstva veljavni službeni pragmatiki, ki ne dopuščajo nikakršnih personalnih izprememb in ki odpira pod plaščem sicer pisane, a ne izvrševane kontrole na široko vrata pravcati hierarhiji.

2.) Vzporedno z draginjo živil rasto tudi **cene stanovanjem**, ki v pre mnogih slučajih presegajo zlato pariteto. Delavec, privatni in državni nameščenec, ki mu službodajalec njegovega fizičnega, odnosno duševnega dela ne more ali noče odkupiti s polno protivrednostjo, je prepuščen obupni in brezplodni borbi za obstanek ter za kratko dobo ne bo mogel več vzdržati bremen, ki jih vala na njegova ramena mestna občina v obliki najrazličnejših dajatev, pa nasis se že te dajatve imenujejo gostiščina, kanalska pristojbina, vodarina ali kako drugače.

Poudarjamo, da so ta bremena **eminentno neposredne prirode**, ker slone na **najemniku in ne na hišnem lastniku**.

3.) Tržna anketa na mestnem magistratu, obstoječa iz producentov, je izrekla na naslov ljubljanskih konsumentov **težko žalitev**, ki jo odločno zavračamo ter globoko obžalujemo, da je bilo torišče te žalitve **mesto, ki bi moralo po svoji avtonomiji nuditi zaščito prav tako konsumentu kakor producentu**. Državni nameščenec, privatni nastavljenec in delavec dajejo danes duška svoji ogorčenosti nad žalostnim dejstvom, da je mogla mestna občina pod svojim okriljem dopustiti ta insult in da se v danem trenutku ni zadostno zavedala naloge, ki ji mora pripadati pri obrambi mestnemu prebivalstvu **skupnih interesov**.

Današnji protestni shod

zahteva:

a) revizijo sedanjega in določitev novega tržnega reda, ki naj mu bo ob primerni kazenski sankciji in poleg omogočitve proste konkurence v obratovanju glavni cilj odstranitev **sedaj vladajočega kartela pri prodajnih cenah vseh vrst živil brez izjeme, zamenjo sedanjega tržnega nadzornika in vseh njegovih organov z drugim objektivnejšim osebjem** ter otvoritev **konkurenčnih prodajnic živil in mesnic** v režiji in pod nadzorstvom mestnega magistrata;

b) ustanovitev posebnega mestnega **gradbenega fonda**, v katerega naj se radi zadostne preskrbe z zdravimi in ceninimi stanovanji za ljubljanske pridobitne sloje stekajo najemnine, presegajoče **zlato pariteto**, ob sočasni opustitvi nameravane nove odmere gostiščine in drugih pristojbin na osnovi zvišanih najemnin;

c) da na nepristranski način ugotovi funkcionarja, ki je dal v izvrševanju službe, torej v uradnem poslovanju, povod za **nizkotne žalitve**, izrečene na naslov državnih in drugih nameščencev, ljubljanskih konsumentov, da ga po disciplinskih predpisih kaznu-

je in da dá javno zadoščenje na časti težko prizadetim mestnim slojem.

Končno

prosimo

Velikega župana ljubljanske oblasti in ljubljanski oblastni odbor, da vzameta kot nadzorovalni oblasti ljubljanske državne in druge nameščence, prepuščene na milost in nemilost izvestnim producentom, v zaščito in da radi saniranja nezdravih razmer, ki so se razpasle na ljubljanskem živilskem trgu ter pri določitvi stanovanjskih najemnin v svojem delokrogu vse potrebno ukreneta.

V Ljubljani, dne 30. oktobra 1928.

Tako smo državni in javni nameščenci na usta Zveze državnih nameščencev za Slovenijo izpregovorili zopet enkrat odločno, možato besedo. Zdaj čakamo na rezultate. Kakor čujemo, bo mestni magistrat ljubljanski v najkrajšem času sklepal o korakih, ki naj se store proti odgovornim organom mestnega tržnega nadzorstva. Po naših informacijah bo premeščen vodja mestnega tržnega nadzorstva g. Plemelj v klavnico, na njegovo mesto pa pride g. Kunc iz mestne klavnice. Ravno tako bodo izmenjeni vsi stražniki na živilskem trgu.

Treba bo še kedaj javno izstopiti in dvigniti naš glas tudi proti drugim izkoriščevalcem, katerih ne čuti samo ljubljanski uradnik, nastavljenec in delavec, marveč celokupno duševno in ročno delavstvo.

Razlike bodo izplačali?

Od Saveza ptt. uslužbencev v Beogradu smo prejeli naslednji dopis:

»Uprava Saveza obvešča vse svoje oblastne organizacije in podobore, da je Savez pripravljen v svojem poštnem domu v Beogradu sobo za goste s štirimi posteljami. V njej dobe delegati in člani izven Beograda, kadar se mude v Beogradu, brezplačno prenočišče za tri noči. Prostovoljni prispevki za čiščenje in snajenje se hvaležno sprejemajo.

Delo širšega odbora Glavnega saveza državnih uslužbencev je zaključeno dne 4. nov. t. l. s sledečim rezultatom:

Izplačilo razlike iz novega posojila v znesku ene milijarde dinarjev je v načelu zaimenjeno. Vlada namerava iz tega posojila v prvi vrsti izplačati dolžne razlike državnim uslužbencem. V to svrhu je izdelala načrt zakona o ustrojenju posojila, v katerem je govor tudi o izplačilu razlike. Ta načrt mora sprejeti še narodna skupščina. — Ravno tako je nova uredba o povračilu potnih in selitvenih stroškov od vlade že podpisana, treba je še, da gre skozi finančni odbor. Dnevni se skoro podvoje, selitveni stroški se paušalirajo.

Revizija uradniškega zakona in uredbe o razvrstavanju je od strani komisije tudi že završena, manjkajo samo še prehodna določila. Projekt razpošljemo našim organizacijam v proučitev. — Glavni savez se je na svoji širši seji bavil tudi z vprašanjem davkov, davščin in drugih dajatev drž. uslužbencev. V tej zadevi je napravil vlogo na merodajne faktorje.

Toliko v vednost in ravnanje.

O prilikah in neprilikah pismonoške službe.

ZGODBE O IZNAJDLJIVOSTI IN VSEVEDNOSTI POŠTE.

Zoper poštni promet, prenos, dostavo in sploh zoper pošto je mnogo pritožb. Upravičenih in neupravičenih. Vse mogoče se ji očita, prispodablja se polžu in ne vemo ko mu še. Po drugi strani pa daje pošta toliko primerov neverjetne iznajdljivosti in vsevednosti, pismonoše napravijo toliko na videz nemogočih stvari mogočim, da se moramo čuditi. Menimo, da ne moremo boljše kvalificirati poslovanja poštne organov, ambulancarjev, dostavljačev in pismonoš, kakor da objavimo nekaj resničnih zgodb o iznajdljivosti in vsevednosti pošte, oziroma pismonošev, ki so se dogodile v posameznih krajih.

«Frankfurter Zeitung» z dne 11. septembra t. l. piše: Kolikrat prinašamo pritožbe občinstva zaradi birokracije, ali danes poročamo s tem večjim veseljem o izredni iznajdljivosti poštne službenice. Neka prijateljica našega lista nam je poslala kuverto pisma, ki je bilo oddano na njo v Bowral v Avstraliji. Pismo je prišlo neodprto in brez vsake uradne opazke in zamude v roke naslovnici, dasi se je glasil naslov samo: Gospodična N. N. Leerbachstrasse 75, Deutschland. Ni nam znano, če ni na Nemškem več ulic tega imena, a pismo je prispelo naravnost v naše mesto v Leerbachstrasse 75. Kako je vendar pošta to izvršila? Ali imajo morda na pošti velik leksikon, v katerem so vse ulice, kolikor jih je na Nemškem, ali pa velja, kar naš ponosni meščan trdi, da je samo en Frankfurt na Meni, čigar ulice na pamet vé vsak Nemec? Morda se je pa pošta tako modernizirala, da je pismo z X-žarki presijala in naslovnico spoznala iz vsebine. Če ni to ne ono, potem je samo še to mogoče, kar se nam pa vsekakor nekam čudno zdi. Pismo je prišlo na prvo nemško pošto, kjer služi uradnik, doma iz Frankfurta. Ta je seveda takoj vedel, da je Leerbachstrasse v Frankfurtu na Meni in je pismo semkaj odposlal. Naj bo že kakor hoče, pošta je iznova pokazala, da je silno iznajdljiva.

O poštne iznajdljivosti, ki se je obnesla tudi pri gledališču, priča brzojavka, ki je kljub izrednemu naslovu prišla točno naslovniku v roke. V Ameriki je običaj, da se potujoča gledališka družba označuje v naslovu brzojavke samo z imenom repertoarne igre,

ki ž njo družba popotuje. Družbi, ki popotuje na primer v zapadni Ameriki z igro «Mirakel», se brzojavlja silno preprosto «Mirakel Company». Tako je tudi prispela te dni na Dunaj brzojavka z naslovom: Oil Company, Jožefova ulica. Pošta je izprva pomišljala, ali je v Jožefovi ulici svetovno znana tvrdka Oil Company. Prišla pa je hitro prav z ameriško spretnostjo na misel, da gre tu za gledališče v oni ulici, v katerem igrajo zdaj igro: Olje v Ameriki. In res je bilo tako. To je bila brzojavka avtorja igre «Oil Company», ki se je zahvalil gledališkemu ravnatelju za uspešno prireditve svoje vesele igre.

Nedavno so se v Husumu na Nemškem prepričali o poštne iznajdljivosti. Neki turist iz Berlina se je letošnje poletje mudil nekaj dni v Husumu. Ko je prišel domov, je kmalu pogrešal slastno ribjo pečenko. Silno rad bi bil naročil iz Husuma ribe, ali kako neki, ko se ni mogel spomniti katerega pravega naslova. V živem spominu mu je pa ostal mož, ki je z zvoncec v roki pred trgovino označeval občinstvu prihod rib. Poulična mladina je njegovo naznanilo često izpopolnjevala z besedami »billi, billi«. Sklenil je torej, da si naroči iz Husuma ribe. Napisal je dopisnico »Ribja trgovina billi, billi«. In glej, dopisnica je prišla točno v prave roke.

Neki trgovec z igračami v Madridu je želel stopiti v pisemske stike z obrtnikom, ki je izdeloval punčike. A ni vedel naslova. Imel je samo njegovo varstveno znamko »angelčka«, na kateri pa ni bilo ne njegovega imena ne bivališča. V dobri nadi, da bo pismo brez vsakega naslova morda vendar prišlo naslovniku v roke, je prilepil varstveno znamko na pismo in namesto naslova napisal: »Tvorničarju te znamke na Nemškem.« Pismo je nekoliko romalo sem in tja, a končno je prišlo v roke industrialcu F. M. Schillingu, lastniku zgoraj omenjene varnostne znamke s podobo »angelčka«.

Glasilo nemškega trgovskega sveta »Der reisende Kaufmann« piše: Ker nas vedno veseli, če zapiha v prometnih zavodih nov veter, zato poročamo svojim članom, da je prejela stara in dobro znana restavracija »Zum fröhlichen Hecht« iz Kapstadta (južna Afrika) pismo, na katerem je stalo zapisano samo »Zum fröhlichen Hecht, Europa«. Nekoč je prejel lastnik rečene restavracije z Angleškega dopisnico s kratkim naslovom: »Zum fröhlichen Hecht, Deutschland«. K temu po-

ročilu pripominja gornje glasilo: »Čeprav je ta restavracija med Nemci jako znana, nas vendar veseli, da pošta dopisnice ni meni nič tebi nič uničila, ampak se je potrudila, da je končno naslovnik našla. Cast, komur čast! Na milijone in milijone pisem gre tudi skozi roke naših spedijskih in ambulantnih uslužbenecv in pismonoš. Jasno je, da je na pislih marsikateri naslov pomanjkljiv in da si morajo vestni poštarji ob njih beliti glavo preden jih prav instradirajo. A reševati uganke ob navalu ogromnega dela je pač huda služba.

Inteligenčno preizkušnjo posebne vrste je opravila danska pošta. Kodanjski dnevnik »Ekstrabladet« je dal povod, da so dne 28. septembra t. l. vrgli 16 pisem v nabiralnike znanih kodanjskih poštne okrajev. Na pislih ni bilo naslova, ampak samo slika naslovnika. Adresati so bili naprošeni, da naj sporoče, če se je dostava pravilno izvršila. Preizkušnja je imenitno uspela in se danska pošta ž njo lahko ponaša. Že drugi dan je prejel časnik poročilo, da sta dva naslovnika dobila pismi, in sicer eden njiu že čez tri ure. Pisma so bila namenjena raznim ministrom, poslancem in drugim znanim osebam. Vsa pisma so bila pravilno in brez zamude dostavljena razen enega. Naslovnik je namreč odpotoval, a ni bilo znano, kam. Pismo je romalo od kraja do kraja, od pošte do pošte in je prepotovalo vso Jutlandijo. V ponedeljek dne 3. oktobra je končno prišlo pismo naslovniku v roke. Neki drugi naslovnik je dobil pismo, na katerem je bila nalepljena njegova že 13 let stara slika. —

Nekako podobno preizkušnjo so prebili pred več leti spedijski organi na ljubljanski glavni pošti. Med drugimi v odpravo namenjenimi pisemskimi pošilkami je bilo tudi drobno pisemce z naslednjim v verzih pisanim naslovom ali boljše povedano uganke:

»Do Rakeka naj z vlakom gre,
Potem naj s pošto bo poslan
Tri ure proč na vzhodno stran
Prijazni poštarci v roke.
A ta naj ga ne odpečati,
No mora ga naprej poslati
Prihodnji (zadnji) pošti spet,
Ki znači to, kar senožet.
Ko list preroma vso to pot,
Dobi v roki naj ga gospod:
Z imenom krstnim Miroslav,
S priimkom Primožič — pa bode prav.«

Joja:

Mrtve rože.

(Manom † M. L. ob desetletnici njene smrti.)

IV.

»Retour, Adressat gestorben.« — Nazaj, naslovnik umrl. — Tako stoji zapisano na tem malem belem pismu, ki se je vrnilo. In jaz gledam kakor začaran v te strašne besede in buljim kakor prikovan v ta list. In glej: če dalje bolj bel postaja ta list. Tako bel ko njene mehke, prozorne roke. Če dalje bolj mrzel postaja: kaj je res ta ledena sapa iz tvojih gorkih ust? Če dalje bolj masiven postaja ta list: o, to je obraz, vsa tvoja glava je to, ljubica! Čigava naj bodo ta žametasta mehka lica, po katerih sem te božal, če ne tvoja, draga? In te ustnice, kljub hladu in bledosti spoznam tvoje rdeče, mesnate ustnice. Kdo naj jih spozna, če ne jaz, saj ni kotička za prašek prostornega, kamor bi ne bil utisnil svojih ustnic.

In to so tvoji lasje. Tvoji mehki, svilnati lasje. Zagomazi mi po vsem telesu, ko brodim z roko po teh bogatih, bujnih laseh. Še veš, kako sem ljubil te lase, kako sem se z

vso glavo zakopal v grmado tvojih las, kako sem pil iz njih opojnosti, kako sem vdihaval njih omotični vonj, dokler se nisem upijanil od sreče in blaženstva.

Da, in tu so grudi. Tvoje mehke deviške grudi. Če se spomnim nanje in na tesne objeme, mi zastane dih od ljubezni in kopnenja.

A kje so oči? Kje so tvoje velike sanjave oči? Velike so še, o še večje so ko v nekdanjih solnčnih dneh. Sanjave pa niso več. O, to niso sanje, saj to je grozna, nagnusna resnica: pod čelom dve votli jamici, brezizrazno, topo buljita v me ti votlini raz beli list, ki leži pred menoj...

Ubežite, zagrinite, upepelite ta beli mrzli list. To je mrtvaški list. O, smrt je. Je, ker jo vidim, tipam, ker jo slišim, diham, ker jo čutim, čutim...

V.

Ni je več. Pa kaj vam, ki ste izgubili samo njo: ono lepo, pristrčno Milo, ki je bila veselje vsake družbe, kras vsakega kraja, sreča rodbine! Resnično, dosti ste izgubili, morda najdražje, kar ste imeli, toda kaj je vaša izguba proti moji?

Ni je več. Ali veste, kaj se to pravi, kaj pomeni to zame? Ni je več, to je: nobene stvari ni več, vseh devet in devetdeset stvari sem ž njo izgubil, mene samega ni več. Drugi ste izgubili njo v celoti, vso na enkrat. Jaz pa sem vsako stvar na njej posebej izgubil, vsako devetkrat izgubil, in vsaka posebej mi trga srce do izkrvavitve.

Ko premišljam neizmernost izgube, se pri vsaki najmanjši stvari na njej pomudim v spominih do otopelosti, zakaj z vsako stvarco sem izgubil njo celo. Na Vsaki, celo na mrtvih stvareh, ki so jo obdajale, na njeni črni prozorni bluzi, na vsaki najmanjši leži kos mojega življenja, kepa mojega naravnega mesa, kaplja moje resnične krvi, del moje duše. Dajte mi le eno teh stvari nazaj, pa bom spet imel njo celo, živo pred seboj. Kaj so vam samo njeni lasje? Dajte jih meni, pa bom vdihnil v tiste mehke, svilnate lase vse njeno in svoje življenje. Ne v miznici, ne v šatulji bo njih prostor; na mojem lastnem životu bodo, čez in čez bodo pretkane njene niti ter bodo dihaile toplo, mehko, življenje. Zmirom, zmirom boš pri meni, vsa voljna in udana... (Dalje prih.)

In naslednji dan je že bral adresat M. P. v Travniku (sedaj Loški potok) drobno pisemce z nenavadnim, rimanim naslovom.

Veliko vprašanje je, ali bi dandanašnji pisma z dolgovznimi, nejasnimi naslovi prišla v roke naslovnikom. Da bi sedanji poštarji v službi reševali take in podobne rebase, niti misliti ni, zakaj preveč so zaposleni z resnim in nujnim delom. Za točno odpravo in pravilno dostavo mora imeti poštna pošiljka čitljiv in dober naslov; slike in verze namesto pravih navadnih naslovov pa odločno odklanjamo Slovenci, pa menda tudi pametni Danci.

KAKO SI JE SELSKI PISMONOŠA ZLAJŠAL SLUŽBO.

Selski pismonoše so sicer veliko zunaj na zdravem zraku, ali njih služba je naporna in nič kaj hvaležna. To je spoznal tudi poštni uslužbenec, ki je dostavljal pisemske pošiljke v bilinskem okraju na Češkem. V svojem dostavnem okolišu je imel več velikih vasi, ki so bile v znatni razdalji med seboj. Že samo te poti od vasi do vasi je bilo dosti, a stikanje po hišah za adresati je bilo tudi utrudljivo. Da bi si skrajšal pota v vaseh, si je kupil precej velik zvonec. Ko je prišel na sredo vasi, je začel zvoniti. Vasičanje so hiteli k njemu po pošto. Tisti pa, kateri niso k njemu prišli, so ostali brez pošte, kar se jim je pa hudo pokadilo pod nos. Pritožili so se na pošto v Bilinu. Ker ni to nič pomagalo in je pismonoša še z zvoncec dostavljal, so prizadete občine poslale pritožbo na pošto ravnateljstvo v Pragi. Viri ne povedo, kako je nastopila višja poštna oblast proti originalnemu pismonoši, a lahko si mislimo, da mora dostavljati brez zvonca kakor vsi njegovi stanovski tovariši po vsem svetu.

NAJMANJŠA MERA ZA PISMONOŠE.

Na eni zadnjih sej angleške spodnje zbornice je bila burna razprava o nenavadnem vprašanju, namreč o velikosti poštinih uslužbencev. Podoba je, da so na Angleškem pismonoše majhne telesne postave. Govorniki so tožili, da poštne pošiljke uslužbenci težko dostavljajo in zato naj uprava jemlje v bodoče v poštne službo samo velike in močne moške. Poslanec Duff Cooper je pa v dobro zasnovanem govoru nastopil proti »najmanjši meri« v poštne službi. Dejal je: »Ko bi obveljalo načelo, da morajo biti pismonoše najmanj po 165 cm visoki, potem bi Napoleon nikoli ne bil mogel postati pismonoša, pa Wellington in Nelson tudi ne. In če se ozremo nazaj v zgodovino, bi slavni Rimljan Julij Cezar tudi nikdar ne bil sprejet v poštne službo.« Ali Cooper s svojim govorom ni uspel, zakaj zbornica je sklenila, da morajo pismonoše na Angleškem zanaprej meriti najmanj 165 cm, da ne bodo pod poštnim tovorom več omagovali in cepali po cestah.

DENARNI DOSTAVLJAJCI IN ŠPORT.

Marsikdo misli, da bi denarni pismonoše, ki nosijo s seboj večkrat velike vsote denarja, morali imeti pri sebi pendrek ali pa revolver. Stari preizkušeni poštni uslužbenci se pa ne strinjajo s tem, ampak pravijo, da se napadi nikakor ne dajo preprečiti. Rešitev je edino v večji pazljivosti občinstva in v tem, da ohrani napadeni prisotnost duha in telesno spretnost. Zato se je na Nemškem sprožilo vprašanje, da bi uslužbenci, posebno mlajši, začeli negovati boksanje in jiu-jitsu. Ta dva športa, ki sta kot obrambno sredstvo splošno znana, vzgajata prisotnost duha, krepijo telo in sta v potrebi največje važnosti, tako rekoč edina rešitev napadenega poštnega uslužbenca.

NOVA UNIFORMA POŠTNIH USLUŽBENCEV NA NEMŠKEM.

Bavarski poštni nameščenci so nosili svetlomodro, vrttembergski mrkočrno, vsi ostali pa temnomodro uniformo. V zadnjem času so se dogovorili za enotno uniformo, ki je nekoliko temnejša od bavarske, pa svetlejša od ostalih uniform. Samo vrttembergška temnočrna barva ni prodrla pri kompromisu. Naši zvaničniki in služitelji pa se potegujejo za temnosive uniforme, ker sedanje niso praktične.

POŠTNI TEKAČ V INDIJI.

Globoko notri v indijski džungli je »tapali«, poštni tekač — sveta oseba. Sprejati ima na usnjatem pasu iz rumene med svetlo ščit, na katerem je ime in številka poleg svetih runskih črk hindustanske pošte. Poštni tekač nima drugega na sebi ko pas in po tem pasu je dostojanstvenik mogočne »sarke« — indijske vlade. Preko vse prostrane države je razpeta mreža poštinih tekačev, katero le polagoma izpodriva prodirajoča civilizacija s poštinih vlaki, avtobusi itd. Pot, ki jo mora tekač s torbo na rami kar se da hitro preteči dvakrat ali tudi trikrat na dan, znaša nekako 2 km. Ko pridejo na konec svoje poti, odloži ves upehan svoj tovor, ki ga nemudoma prevzame naslednji tekač s palico, na kateri so kraguljčki, ter jo jadrno ubere svojo pot. Odprava pošte se vrši nekako na način naših štafet. Ali ta štafeta v velikanski indijski državi je silno nevarna in težavna služba. Koliko divjih pokrajin in džungel mora »tapali« preteči po ozkih, komaj znanih stezicah. Tekoč nima ne puške ne meča, ampak z gorečo plamenico v levici prodira v temno grozno samoto. Pred plamenico se plazijo kače v goščavo in celo tiger se godrnja umika. Če je pa zver že kedaj okusila človeško kri, je v kratkem času po njem. Tako konča tekač svoje življenje pozabljen in neprosavljen, kakor žrtev svojega poklica. Vrzeli izpolni naslednik in iznova se začne smrtonosna služba za sramotno majhno mezdo.

To in ono.

Pred zbližanjem poštinih organizacij v Sloveniji? Na pobudo maturantskega društva poštinih uradnikov se je vršil dne 3. novembra t. l. v Šiški sestanek zastopnikov vseh poštinih organizacij in društev v Sloveniji. Namen in cilj sestanka je bil, ugotoviti, ali je mogoče kako zbližanje, sodelovanje, zveza med posameznimi društvami. Hoče se ustanoviti nekaka zveza med vsemi za lažji in odločnejši nastop proti skupnemu delodajalcu v skupnih stanovskih zadevah. Ali se bo ta akcija v celoti posrečila, je danes težko reči, ker je še preveč starega nasprotstva in nezaupanja. Vendar smatramo za ugodno znamenje in za prvi poizkus dovolj, da se je vršil sestanek mirno in dostojno ter se zaključil s soglasnim sklepom, da skliče drugi sestanek tekom meseca novembra Obl. organizacija. Na tem sestanku se bodo pretresale razlike, ki razdvajajo posamezne organizacije, in ali se ne bi dala najti kaka skupna platforma za vzajemno delovanje.

Sestanek OPO v Mariboru se ni vršil v soboto dne 3. novembra, kakor je bilo javljeno v zadnjem P. glasniku, ampak v nedeljo 4. novembra popoldne. Sestanek je bil prav dobro obiskan, kakor že par let ne. Poročal je predsednik tov. Jakše o najnovejšem gibanju med slovenskimi poštarji za enotno organizacijo. Sestanek je odobrili postopajne vodstva organizacije.

Laško ni med slabimi poštnimi. Upravnik pošte Laško tov. Pavle Rabič nam sporoča, da on ne spada med onih 16 upravnikov, ki niso poslali ne denarja ne blokov za Poštni dom. Blokov ni prejel on, ampak še njegov prednik, za kar on ne more odgovarjati. Sicer pa, da je uradnica, ki je prevzela razprodajo blokov, razpečala jih že za 250 Din. — Lojalno in z veseljem pričujemo ta popravek, saj smo si od tov. Rabiča tudi težko mislili, da bi bil tako brezbržen. Tov. Š. pa prosimo, da takoj nakaže denar in vrne bloke.

Nesreča v telefonski centrali v Vojmiru. V telefonski centrali vojnirske pošte se je primerila nesreča, ki bi imela lahko katastrofalne posledice in je opomin, kakšen je včasih konec neumestne-

PETETEFILM.

Po večdnevni odsotnosti se vrne mož zvečer s trgovskega potovanja. Zgrevan in s slabo vestjo, kakor se v obče vračajo možje s potovanja. Naslednje jutro sedi žena vsa objokana pri zajtrku. Mož s težko vestjo povprašuje po vzrokih. Ona v joku in razjarjenosti: »Vse vem, nezvestnik! Nocoj si v sanjah govoril in v enomer vzdihoval: Silva, Silva, Silva! To mi je dovolj, še danes vložim tožbo na ločitev.«

Mož s težko vestjo: »Kaj veš? Nič ne veš! Vse skupaj je prav nedolžna zadeva. Bil sem na konjski dirki, kjer sem stavil na konja z imenom Silva. Proti koncu tekme je bilo vse razburjeno, pa sem še jaz z vso tribuno vred rjul: Silva, Silva! No in to se je nocoj v sanjah ponavljalo.«

Že je izgledalo, da je vse dobro in »zatušano«. Pa je nesreča hotela, da je drugo jutro pismonoša njej izročil pošto. Med drugim nežno, dehteče pisemce. Ko se je vrnil mož opoldne s posla domov, ga je sprejela žena že pri vratih z rezkimi, ledenimi besedami: »V sobi te čaka pismo. Tvoj konj ti je pisal!«

ga varčevanja. Za svetovne vojne so nad razširjeno centralo v hitrici zmašili strop, ki sta ga zdaj dva delavca popravljala. Kar zagrmí prečnica neki dan iz neznanega vzroka v dvorano in pokoplje pod razvalinami kontrolorja telefonske centrale, a pet telefonistk je odneslo izpod razvalin poleg hudega strahu tudi manjše telesne poškodbe.

Kdo bi šel iz Ljubljane v Maribor? Uradniški dnevničar v Mariboru želi zamenjati službo s kako uradniško močjo v Ljubljani ali najbližji okolici. Ponudbe prosimo na uredništvo Poštnega glasnika v Ljubljani.

Tečaji za pripravnike III. kategorije se bodo začeli dne 12. novembra t. l. na poštne ravnateljstvu. V tečaj, ki bo trajal 5 mesecev, je vpoklicanih 13 pripravnikov in 8 zvaničnikov. Ministrstvo je obljubilo, da bo drugo leto razpisalo na tečaj za III. kategorijo. Bil bi res že skrajni čas, da pridejo v III. kategorijo naši dnevničarji, na njih mesta pa sedanji brezplačni vežbenici.

Osebnosti.

Postavljeni: Dnevničarji po čl. 306 fin. zak. so postavljeni: za služitelja v 2. skupini: Ivan Mavec in Ivan Glinšek na Ljubljani 1, Franc Grintal in Rudolf Paljavic na Ljubljani 2, Pavel Primar, Stefan Kobal in Anton Sulc na Mariboru 2 ter Anton Kastelic na ravnateljstvu. Za dnevničarje so postavljeni: Ivan Pistotnik v Sv. Pavlu pri Preboldu, Franc Sterle v Devici Mariji v Polju, Pavla Ruhek v Čakovcu in Rudolf Mechora v Bohinjski Bistrici. Za pogodb. pošt. je postavljen Karel Kupfer v Cirkovcih.

Napredovali: za pisarja I/8 Dragoslav Stanovjevič, priprav. I/9 na ravnateljstvu; za čuvarja t. t. l. v 2. skup. zvan. Ivan Jančar pri X. ter. t. t. teh. sekc. v Mariboru in za zvan. v 3. skup. Josip Kužnik pri XXXI. ter. t. t. teh. sekc. v Ljubljani, oba služitelja 2. skupine.

Premeščeni: pb. ur. II/3. (Vida Modic iz Celja za upravnico pošte Medvode, Justina Marušič iz Žirov na Ljubljano 1, Franjo Turk z Ljubljane 1 v Laško, Pavla Jarh roj. Zajc z Maribora 1 v Celje, Ana Zorec iz Murske Sobote za upravnico pošte Brezno in Otilija Kambič iz Rogaske Slatine na Ljubljano 1; pb. ur. III/4 Ana Piric iz Rogatca na Ljubljano 1, Marija Mrak z Maribora 3 na Ljubljano 1, Ivana Krošl z Velikega Bečkereka 1 v Konjice in Ivan Radič z Maribora 2 v Zagreb 1; pb. ur. II/5 Dragica Kuralt iz Mengša na Ljubljano 1; telefon. III/3 Ljudmila Bajec iz Sodražice v Stari trg pri Rakeku, Terezija Radovan iz Krmele v Novo mesto, Pavla Štok iz Slatine-Radenci v Mursko Soboto in Berta Toplič iz Meže v Slovenjgradec; priprav. III/4 Natalija Košutič iz Dobrne na Beograd 1 in dnev. Albina Arko iz Ribnice na Dol. v Sodražico.

Prestanek službe: odpuščeni so bili sledeči dnevničarji: Vladimir Weingerl v Rogasceh, Marijan Kraut na Mariboru 2, Franc Trontelj v Strmišču in Alojzij Lokajner v Krškem.

Strokovne državne izpite za II. kategorijo so napravili sledeči pb. ur. II/5: Josip Čuček, Regina Prusnik, Antonija Cvar, Roza Smerdu, Marija Koceli, Angela Novak, Ana Kos, Dragica Kuralt in Iva Bezljaj.

Pri nakupu motvoza in vrvarskih izdelkov se Vam priporoča trvdka

Konopjuta d. d. Zagreb

sklad šče Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 2.

Podplati „FRAKNA“

marka, so najboljši. Za trpežnost garantira firma. — Dobijo se v večjih trgovinah Ljubljana, Celje itd.

Manufakturna veletrgovina

FELIKS URBANČ, LJUBLJANA

Sv. Petra cesta šteč. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

Pozor! **RADIO** Pozor!

Poštni nameštenci!

RAD O aparate in potrebščine si lahko nabavite z nakaznico svoje Gospodarske zadruge najugodnejše pri trvdki

RADIOVAL

Ljubljana, Kongresni trg 3

DAMSKÉ PLAŠČE

od Din 330.—, deklške v velikosti od dveh let dalje pa od Din 120.— naprej, razno damsko in otroško konfekcijo, fino in navadno perilo za gospode in dame, trikotažo pletenine, kakor tudi vsevrstno manufakturno blago nudi v veliki izbiri po zelo nizkih cenah

F. I. GORIČAR, Ljubljana
Sv. Petra cesta št. 29

Jože Mihelič in drug

LJUBLJANA

Dunajska cesta št. 41.

Telefon 2777.

Telefon 2777.

SCHNEIDER & VEROVŠEK

trgovina z železnino na drobno in debelo. Največja zaloga strojev in orodja za poljedelstvo in industrijo, kakor tudi bogata izbira vsakovrstne kuhinjske posode in vsega v železninarsko stroko spadajočega blaga. Ljubljana, Dunajska cesta šteč. 16

Razširjajte „Poštni Glasnik“!

Modna manufakturna trgovina FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA

Stritarjeva ulica 5.

Priporoča se pri nabavi blaga za obleke. — Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruge pošt nih nameštencev.

Cene zmerne.

Postrežba točna in solidna.

Največjo izbero vsakovrstnega usnja in čevljarskih potrebščin

priporoča

Franc Erjavec

Ljubljana, Stari trg št. 11.

Solidno blago se samo hvali!

Solidno blago — najcenejše blago!

Pri tovarni

I. I. Naglas, Ljubljana

se o tem vsakdo točno prepriča.

Velika izbira pohištva, zaves in preprog.

Z nakaznico Gospodarske zadruge pošt nam. si nabavite aparate in potrebščine pri

„R-A-D-I-O“⁶⁶

FRANC BAR

LJUBLJANA, MESTNI TRG 5.

Pri nakupu manufakturnega blaga, kakor tudi moških in otroških oblek vseh vrst, se priporoča trvdka

FR. SLOVNIK

Ljubljana, Stari trg 2.

Obleke po meri se ceno, točno in najsolidnejše izdelujejo.

Dobro in poceni kupite samo:

nogavice, rokavice, palice, dežnike, modno blago, galanterijo, potrebščine za švilje, čevljarje, krojače, sedlarje in tapetnike, razna mila, kravate pri

JOSIP PETELINC, Ljubljana

ob vodi, blizu Prešernovega spomenika

Krasni
kožuhovinasti

plašči

joovke ter razno
modno krzno

pri

L. ROT

Ljubljana
Mestni trg šteč. 9.



Izhaja 1., 11. in 21. v mesecu. Naročnina na leto 24 Din, ozir. 12 Din za pol leta. Oglasi po dogovoru. Čekovni račun št. 11.834. Rokopise je pošiljati uredništvu „Poštnega glasnika“ v Ljubljani, Pred Prulami 1. Reklamacije, oglase in drugo pa na upravo lista Sv. Jakoba trg 2. Za „Obl. organizacijo pr. uslužbencev v Ljubljani“ izdaja in ureja Joško Jakše v Ljubljani. — Za „Narodno tiskarno“ Fran Jezeršek v Ljubljani.